

17/10/2026

Αρχιερατικό Συλλείτουργο και Δοξολογία για τα Ελευθέρια της Νάουσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Αρχιερατικό συλλείτουργο και Δοξολογία τελέστηκε το Σάββατο 17 Οκτωβρίου 2026 το πρωί στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της ηρωϊκής πόλεως της Ναούσης, με την ευκαιρία της 114ης επετείου της απελευθερώσεως της πόλεως από τον Οθωμανικό ζυγό.

Προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θεό λόγο, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δομενίκου κ. Αθηναγόρου, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο. Παρέστησαν ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Λάζαρος Τσαβδαρίδης, οι τοπικές πολιτικές και στρατιωτικές Αρχές και πλήθος πιστών.

Της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Ναούσης Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ Δεσπότης.

Κατά την άφιξή του στον Ιερό Ναό ο Σεβασμιώτατος κόμισε απότμημα ιερών λειψάνων του Αγίου Λαζάρου το οποίο δώρησε στον μητροπολιτικό ιερό Ναό Ματεμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης, προκειμένου να συνεορτάζει κατά την ημέρα των Ελευθερίων της Νάουσας.

Στην ομιλία του ο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στη θυσία των Ναουσαίων για την ελευθερία, στη διατήρηση της Ορθόδοξης πίστης και της εθνικής ταυτότητας κατά την περίοδο της σκλαβιάς, αλλά και στην ευθύνη των σύγχρονων γενεών να διαφυλάξουν την ιστορική και πολιτιστική τους κληρονομιά.

Όπως τόνισε, η απελευθέρωση της Νάουσας υπήρξε η δικαίωση ενός μακρόχρονου αγώνα, ο οποίος είχε ως βαρύ τίμημα την καταστροφή της πόλης κατά το Ολοκαύτωμα και τη θυσία όσων αγωνίστηκαν για την ελευθερία ή μαρτύρησαν επειδή αρνήθηκαν να απαρνηθούν την πίστη τους στον Χριστό.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι οι πρόγονοι των Ναουσαίων έθεσαν πάνω από κάθε προσωπικό συμφέρον την πατρίδα και την πίστη τους, επισημαίνοντας χαρακτηριστικά ότι «δεν υπολόγιζαν τίποτε περισσότερο από την πατρίδα τους» και «δεν υπολόγιζαν τίποτε περισσότερο από την πίστη τους στον Χριστό».

Αναφερόμενος στη σημασία της επετείου, έκανε ιδιαίτερη μνεία σε όσους θυσιάστηκαν στα πεδία των μαχών, αλλά και σε εκείνους που, κατά τη μακραίωνη περίοδο της δουλείας, συνέβαλαν στη διαφύλαξη της γλώσσας, της ιστορικής μνήμης, της ελληνικής ταυτότητας και της Ορθόδοξης πίστης, μεταδίδοντάς τες από γενιά σε γενιά.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην ανάγκη η τιμή προς τους προγόνους να μην περιορίζεται σε επετειακές αναφορές, αλλά να εκφράζεται έμπρακτα στην καθημερινή ζωή. Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε, η διατήρηση της εθνικής ταυτότητας και της Ορθόδοξης πίστης αποτελεί ουσιαστική ανάγκη της εποχής

μας.

«Γιατί εάν δεν διατηρήσουμε την εθνική ταυτότητα και την ορθόδοξη πίστη μας, μπορεί να ζούμε σε μία ελεύθερη εδαφικά πατρίδα αλλά δεν θα είμεθα αληθινά ελεύθεροι σε όλα τα άλλα», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Ολοκληρώνοντας, κάλεσε τους πιστούς να τιμούν τη θυσία των προγόνων τους μιμούμενοι το παράδειγμά τους και διαφυλάσσοντας την πολύτιμη παρακαταθήκη που κληροδότησαν στις επόμενες γενιές, ώστε να αποδεικνύονται αντάξιοι της ελευθερίας που εκείνοι κατέκτησαν.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ημέρα χαράς και αγαλλιάσεως η σημερινή ημέρα για την ηρωική πόλη της Ναούσης. Ημέρα χαράς και ευφροσύνης για τους προγόνους μας, οι οποίοι ενενήντα χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα που έζησαν ως συνέπεια της επαναστάσεώς τους για να ελευθερωθούν από τον βαρύ τουρκικό ζυγό, έβλεπαν την ελπίδα τους να γίνεται επιτέλους πραγματικότητα.

Το τίμημα που είχαν πληρώσει με την ολοκληρωτική καταστροφή της πόλεως, αλλά και με τη θυσία όσων έπεσαν αγωνιζόμενοι για την ελευθερία και όσων μαρτύρησαν στο Κιόσκι, στην Αράπιτσα και στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να μην αρνηθούν την πίστη στον Χριστό, ήταν βαρύτατο.

Είχαν αποδείξει όμως οι Ναουσαίοι ότι δεν υπολόγιζαν τίποτε προκειμένου να κερδίσουν την ελευθερία τους· δεν υπολόγιζαν τίποτε περισσότερο από την πατρίδα τους, για την οποία ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν και προνόμια και περιουσία· δεν υπολόγιζαν τίποτε περισσότερο από την πίστη τους στον Χριστό, για την οποία ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν και τη ζωή τους.

Η ηρωική Νάουσα είχε σπείρει με τον ξεσηκωμό της τον δικό της σπόρο της ελευθερίας και τον είχε ποτίσει με το ακριβό αίμα των παιδιών της. Συνέχιζε όμως και να τον ποτίζει με τα δάκρυα και τις προσευχές τους, για να έρθει επιτέλους και γι' αυτούς η ημέρα που δεν θα έσκιαζε τα πάντα η φοβέρα και δεν θα τα πλάκωνε η σκλαβιά.

Και το θαύμα έγινε! Ο Θεός και η Υπεραγία Θεοτόκος άκουσαν τις προσευχές των Ναουσαίων, άκουσαν τις δεήσεις και τις πρεσβείες των αγίων της, του πολιούχου της οσίου Θεοφάνους και όλων των αγίων Νεομαρτύρων, άκουσαν τους στεναγμούς των αδίκως σφαγιασθέντων αγωνιστών και της χάρισαν την ελευθερία.

Αυτή την επέτειο της απελευθερώσεως της ηρωικής μας πόλεως εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε και εμείς σήμερα, μνημονεύοντας την υπέροχη θυσία των πατέρων μας, όλων όσων αγωνίσθηκαν και πολέμησαν για να διώξουν τον αλλόθρησκο κατακτητή, αλλά και όλων εκείνων οι οποίοι με αυταπάρνηση και αυτοθυσία αγωνίσθηκαν και συνέβαλαν, για να μην αλλοιωθεί η εθνική συνείδηση και η εθνική ταυτότητα, για να μη λησμονηθεί η πίστη των ανθρώπων στον Θεό και την Ορθόδοξη Εκκλησία, για να μην ξεχασθούν οι παραδόσεις και ο πολιτισμός των προγόνων μας.

Τιμούμε αυτούς που έπεσαν στα πεδία των μαχών και κέρδισαν κάθε σπιθαμή του ελεύθερου εδάφους που πατούμε σήμερα, προσφέροντας το αίμα και τη ζωή τους. Και τους αξίζει κάθε τιμή και κάθε ευγνωμοσύνη. Τους αξίζει να υποκλινόμεθα ενώπιον του μεγαλείου της ψυχής τους και της γενναιότητός τους. Τους αξίζει να μνημονεύουμε τα ονόματά τους, να μνημονεύουμε την προσφορά τους στην πατρίδα και στο Έθνος μας και να προσευχόμεθα για την ανάπαυση των ψυχών τους, γιατί χωρίς αυτούς εμείς δεν θα υπήρχαμε σήμερα. Και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε ποτέ.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνούμε και την προσφορά όλων εκείνων που κράτησαν το Γένος μας όρθιο στον κυκεώνα της σκλαβιάς. Όλους εκείνους, από τους πιο ταπεινούς μέχρι τους πιο επιφανείς και σπουδαίους, που με κίνδυνο και αυτοί πολλές φορές της ζωής τους αγωνίσθηκαν να μεταλαμπαδεύσουν την ιστορία, τη γλώσσα, την εθνική συνείδηση, την ελληνική ταυτότητα και την Ορθόδοξη πίστη από γενιά σε γενιά.

Και η καλύτερη τιμή και για όσους θυσιάσθηκαν στον αγώνα για την ελευθερία της πόλεώς μας και της πατρίδος μας, αλλά και για όσους συνέβαλαν σε αυτή διατηρώντας την εθνική μας ιδιοπροσωπία σε καιρούς χαλεπούς, είναι να μιμούμεθα το παράδειγμά τους.

Και αυτό δεν είναι μόνο ένας λόγος ή μία προτροπή χωρίς περιεχόμενο. Δεν είναι μία προτροπή από αυτές που συνηθίζουμε να επαναλαμβάνουμε στις εθνικές επετείους και τις ξεχνούμε την άλλη ημέρα. Είναι μία ανάγκη στις ημέρες μας, την οποία πρέπει να συνειδητοποιήσουμε.

Γιατί, εάν δεν διατηρήσουμε την εθνική ταυτότητα και την Ορθόδοξη πίστη μας, μπορεί να ζούμε σε μία ελεύθερη εδαφικά πατρίδα, αλλά δεν θα είμεθα αληθινά ελεύθεροι σε όλα τα άλλα. Θα φέρουμε ένα όνομα, αλλά θα έχουμε χάσει ό,τι έφερε αυτό το όνομα για αιώνες, την ιστορική και πολιτιστική ταυτότητα του Ελληνισμού και της Ορθοδόξου πίστεώς μας.

Ας τιμούμε, λοιπόν, τους προγόνους μας, ας τιμούμε όλους όσους αγωνίσθηκαν και θυσιάσθηκαν για να απολαμβάνουμε εμείς σήμερα την ελευθερία μας, βαδίζοντας στα ίχνη της θυσίας και της προσφοράς τους, φυλάσσοντας ασύλητο τον πολύτιμο θησαυρό που μας κληροδότησαν, για να είμεθα άξιοι της θυσίας τους και της ελευθερίας που μας χάρισαν.»

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

